

τοὺς Πυθαγόραν γεννήσαντας ἐκ ταύτης εἶναι τῆς οἰκίας
καὶ τῆς συγγενείας τῆς ἀπ' Ἀγκαίου γενενημένης τοῦ τὴν
ἀποικίαν στείλαντος. ταύτης δὲ τῆς εὔγενείας λεγομένης⁵
παρὰ τοῖς πολίταις ποιητής τις τῶν παρὰ τοῖς Σαμίοις
⁵ γενενημένων Ἀπόλλωνος αὐτὸν εἶναι φησι λέγων οὕτως.

Πυθαγόραν θ', δν τίκτε Διὶ φίλῳ Ἀπόλλωνι

Πυθαῖς, ἥ κάλλος πλεῖστον ἔχεν Σαμίων.

ὅπόθεν δὲ ὁ λόγος οὗτος ἐπεκράτησεν, ἄξιον διελθεῖν.
Μνημάρχῳ τούτῳ τῷ Σαμίῳ κατ' ἐμπορίαν ἐν Δελφοῖς
10 γενομένῳ μετὰ τῆς γυναικὸς ἀδήλως ἔτι κυούσης προεἶπεν
ἥ Πυθία χρωμένῳ περὶ τοῦ εἰς Συρίαν πλοῦ, τὸν μὲν
θυμηρέστατον ἔσεσθαι καὶ ἐπικερδῆ, τὴν δὲ γυναικα κύειν
τε ἥδη καὶ τέξεσθαι παῖδα τῶν πώποτε κάλλει καὶ σοφίᾳ
διοίσοντα καὶ τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει μέγιστον ὅφελος εἰς
15 σύμπαντα τὸν βίον ἐσόμενον. ὁ δὲ Μνήμαρχος συλλογισά-⁶
μενος ὅτι οὐκ ἂν μὴ πυθομένῳ αὐτῷ ἔχρησέ τι περὶ
τέκνου ὁ θεός, εἰ μὴ ἔξαιρετον προτέρημα ἐμελλε περὶ
αὐτὸν καὶ θεοδώρητον ὡς ἀληθῶς ἔσεσθαι, τότε μὲν εὐθὺς
ἀντὶ Παρθενίδος τὴν γυναικα Πυθαΐδα μετωνόμασεν ἀπὸ⁷
20 τοῦ γόνου καὶ τῆς προφήτιδος, ἐν δὲ Σιδόνι τῆς Φοινίκης
ἀποτεκούσης αὐτῆς τὸν γενόμενον υἱὸν Πυθαγόραν προσηγό-
ρευσεν, ὅτι ἄρα ὑπὸ τοῦ Πυθίου προηγορεύθη αὐτῷ. παραι-
τητέοι γάρ ἐνταῦθα Ἐπιμενίδης καὶ Εὔδοξος καὶ Ξενοκρά-
της, ὑπονοοῦντες τῇ Παρθενίδι τότε μιγῆναι τὸν Ἀπόλλωνα
25 καὶ κύουσαν αὐτὴν ἐκ μὴ οὕτως ἔχούσης καταστῆσαι τε
καὶ προαγγεῖλαι διὰ τῆς προφήτιδος. τοῦτο μὲν οὖν οὐδα-
μῶς δεῖ προσίεσθαι. τὸ μέντοι τὴν Πυθαγόρου ψυχὴν ἀπὸ⁸
τῆς Ἀπόλλωνος ἡγεμονίας, εἴτε συνοπαδὸν οὖσαν εἴτε καὶ